

Indtryk af Resultatet er ikke overvældende. Hvad jeg har set, indskrænker sig til forholdsvis faa Oplysninger, og disse er ikke af saadan Art, at de egentlig viser, hvad de skulde vise, nemlig hvorledes Sygeligheden er blandt Arbejderne i sundhedsfarlige Erhverv. Man er gaaet frem paa den Maade, at man har henvendt sig til Sygekasserne, og saa har man i de anerkendte Sygekasser pillet de Medlemmer ud, som tilhørte de sundhedsfarlige Erhverv, og anstillet en Sammenligning med de andre Medlemmer af Sygekassen, der tilhørte mindre sundhedsfarlige Erhverv. Men der kan være og er vistnok ogsaa en Del Arbejdere i sundhedsfarlige Erhverv, som enten ikke er i Sygekasse, eller som er i ikke anerkendte Sygekasser. Det, Undersøgelsen egentlig skulde gaa ud paa, forekommer det mig, den ikke har oplyst, men jeg skal indrømme, at der i Resultatet dog er noget at bygge paa, og til Trods for det mangelfulde Grundlag er det ved Undersøgelsen tilstrækkeligt vist, at forskellige af Fagene er i høj Grad sundhedsfarlige, og at en Nedsættelse af Arbejdstiden derfor burde kræves. Ved den Undersøgelse, der er foretaget, saa vidt jeg erindrer, for 120,000 Sygekassemedlemmers Vedkommende, viser det sig, at Middelpcenten med Hensyn til Sygedage for samtlige Medlemmer er 7,6 pCt., men Papirfabrikkerne er oppe paa 9 Sygedage, Cementfabrikkerne staa med 12,4, Savværkerne med 15,7 og Syrefabrikken med omtrent 18 Sygedage. Jeg beder hele Tiden bemærket, at der kun er Tale om dem, som staa indenfor de anerkendte Sygekasser, ikke om dem, som staa udenfor, maaske fordi de har været saa syge, at de ikke kunde optages, eller af andre Grunde, jeg kan ikke sige hvilke.

At det særligt er Industrien, der lider under denne Arbejdstid og den dermed følgende større Sygelighed, ser man af den samlede Statistik, i hvilken Forholdet for København, Provinshyerne og Landet er sammenstillet. Det viser sig, at i København er Sygeligheden omtrent dobbelt saa stor som paa Landet. I 30—40 Aars Alderen er den paa Landet 4,4 Dage, men i København omtrent 8 eller 7,9. I 40—50 Aars Alderen er den paa Landet 5,2, i København 10,3 Dage, og i 50—60 Aars Alderen, altsaa i den Alder, hvor Livet begynder at ebbe ud hos Folk, som skal slide hver Dag, er der en betydelig Forskel paa Landet og København. Paa Landet er Sygedagenes Antal 7, i København 14,3 eller omtrent 14¹/₂, altsaa mere end

det dobbelte. Paa de samvirkende Fagforbunds Generalforsamling for nogle Aar siden, hvor vi havde Fabriklovens Revision for, stod adskillige af Fagenes Repræsentanter frem og gav Oplysninger om Forholdene i deres Erhverv. Der var en Porcelæsarbejder, som udtalte: „I Porcelænsfabrikkerne opstaar i Regelen Tuberkulose og Forkalkning af Lungerne, mandlige Arbejdere har sædvanligvis 13,4 Sygedage om Aaret, kvindelige 12,64, og ingen, der har været der fra Barn, bliver 40 Aar.“ Det er en Mand, som vistnok endnu arbejder paa Porcelænsfabrikken. Han har i alt Fald været der fra Barn og har set, hvorledes de falder fra efterhaanden. Det synes at være en undtagelsesfri Lov, at inden det fyrretyvende Aar var disse Arbejdere døde. Jeg vil derfor gerne her lægge et godt Ord ind for Menneskenes Beskyttelse. Den Kærlighed, man nærer til Dyrene, har min varmeste Sympati, men jeg kan ikke nægte, at jeg synes, det vilde være rimeligt, om vi i fortrinlig Grad tog os af dem, der dog staa os noget nærmere, nemlig Menneskene, naar det kan paavises, at de Samfundsformer, de Produktionsforhold, vi opretholder, afføder saadanne Resultater.

Man har sagt til mig, saa at sige hver Gang jeg har staaet her som Ordfører, ligesom til de andre Ordførere i samme Sag: „Herregud! I har jo Organisationerne. Det viser sig jo, at Fagforeningerne meget godt er i Stand til at gennemføre en Forkortelse af den Arbejdstid, I klager over er saa lang. Hvorfor lader I ikke Organisationerne gaa frem?“ I den Henseende skal jeg oplyse om, at saavel de Industrier, som har lang Arbejdstid, som de, der har en kortere, alle sammen modsætter sig en Forkortelse af Arbejdstiden. Papirfabrikkerne beskæftiger f. Eks. mange Folk efter Toholdssystemet i 12 Timer i Døgnet uden noget egentlig fastsat Ophold. Disse har Gang paa Gang med Hænder og Fødder modsat sig en Indskrænkning af Arbejdstiden ved, at der blev 3 Hold i Stedet for 2. Arbejderne er i Regelen vejet tilbage for at tage Kampen op paa dette Spørgsmaal. Man har sagt til sig selv: Spørgsmaalet om en Forkortelse af Arbejdstiden er ganske vist yderst vigtigt, men det mest nærliggende er dog en Forhøjelse af Arbejdslønnen; naar man saa har opnaaet den, har man skudt Spørgsmaalet om Forkortelse af Arbejdstiden ud i en uvis Fremtid.

I 1912 var der Lønbevægelse i Papirindustrien over hele Landet. Der var da ogsaa Tale om en Forkortelse af Arbejds-